

Nr 20.

Av herr **Andersson, Alfred**, om *åvägabringande av utredning och förslag rörande klockarboställena och klockarnas löneförhållanden.*

Det torde vara tämligen bekant, att den nuvarande ordningen med klockareboställen och vad därmed sammanhänger, ute på landsbygden, inte är sådan som den borde vara, och skälen härtill torde enligt min mening huvudsakligast bero därpå, att boställsinnehavaren (klockaren), som ju är byggnadsskyldig, har försummat denna skyldighet, eller kanhända i de flesta fall av ekonomiska skäl inte har orkat med densamma. I regel äro dessa boställen utarrenderade, och därmed har ju också underhållsskyldigheten övergått till arrendatorn. Boställsinnehavaren försöker givetvis erhålla så stor arrendavgift som det överhuvudtaget är möjligt; följderna blir att inte heller arrendatorn av ekonomiska skäl kan fullgöra sin underhållsplikt. Bristerna bli större år från år, och så en dag falla husen och följderna härav har blivit, att kommunerna måste bygga nya hus och härigenom åsamkas dryga ekonomiska uppostringar.

Det synes mig därför vara av behovet påkallat, att åtgärder från statsmakternas sida vidtagas i en eller annan riktning för att komma fram till en bättre ordning på detta område.

Det skulle ju kunna tänkas som en utväg, att kommunerna finge rätt att efter värdering inlösa dessa boställen, med skyldighet att uppföra tidsenliga hus å desamma för att sedan sälja dem. De medel, som härigenom erhöles, skulle bilda en fond att användas att fylla ut klockarelön med, utöver vad församlingarna och staten gemensamt kunde anslå. De nuvarande boställsinnehavarna skulle helt avkopplas från dessa lantbruk, så snart detta lämpligen kunde ske. I regel äro boställsinnehavarna icke jordbrukare och torde således ha föga intresse för dessa lantbruk.

Svårare torde måhända bli att tillfredsställande kunna ordna löneförhållandena åt klockarna som givetvis måste ske kontant.

Klockarebefattningarna äro ju ett levebröd för en hel del människor, fast ganska magert sådant på sina håll.

Det kan väl knappast begäras, att för det ringa arbete, som klockarna i allmänhet ha sig ålagt, cirka fyra timmar i veckan, de skulle härför erhålla lön stor nog att ge skälig försörjning åt en familj. Enligt min mening bör den möjligheten, som redan på sina håll har tillämpats, nämligen att förena folkskollärare- och klockarebefattningarna, utvidgas till även folk- och småskollärarinnorna.

På grund av det anförda föreslås,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag:

- 1) Rättighet för kommunerna att inlösa klockareboställena;
- 2) Av de medel, som inflyta genom inlösen av klockareboställena, bildas en fond för reglering av klockarelönerna.

Stockholm den 15 januari 1936.

Alfred Andersson.